SUCCULENTA

NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN EN
ANDERE VETPLANTEN

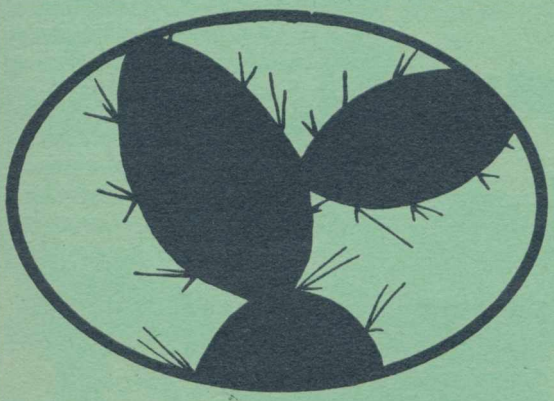

1958
No. 6

Voorzitter: A. F. H. BUINING, Hamersveld (U.).

Secretaresse: Mevrouw J. GRULLEMANS—VAN BERGHEM, Hereweg 19, Lisse.

Penningmeester: G. D. DUURSMA, „Vijversburg", Rijperkerk (Fr.). Postrekening no. 833550.

Redacteur: H. VAN DER VELDE, Hofwijckstraat 17, Den Haag.

Etisso

CACTUS-mesttabletten

MOOIE, GEZONDE CACTUSSEN

kunnen wij in Europa alleen dàn hebben, wanneer wij de planten in een geschikte vorm de voedingsstoffen uit hun geboortegrond geven.

ETISSO, samengestelde CACTUS - mesttabletten bevatten deze voedingsstoffen in practische en reukloze vorm.

Het Etisso

mest-KEGELTJE

dat s p o r e n elementen bevat, is een natuurlijk en krachtig werkzaam bemestingsmiddel voor bloemen en planten. De bijzondere samenstelling bevordert vooral de knop- en bloemvorming. Buitengewoon eenvoudig en hygiënisch in het gebruik !

Verkoop voor Nederland :

Handelsonderneming SEXTET, Utrecht, Nieuwe Gracht 2.

Verkoop voor België :

EUDIPHARM S.A., Brussel, 77 Rue des Atrébates.

NUMMER 6 1958 JUNI

Nederlands-Belgische Vereniging van Liefhebbers van Cactussen en andere Vetplanten

SUCCULENTA

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

Redacteur: H. van der Velde, Hofwijckstraat 17, Den Haag — Redactie-commissie: J. A. Janse en mej. J. J. E. van den Thoorn — Medewerkers: Dr. H. W. de Boer - Dr B. K. Boom - A. F. H. Buining E. T. Claeys - A. de Prins - A. J. A. Uitewaal - Arm. Wilboorts e.a.

Sedum rubrotinctum Clausen cv. 'Aurora'

door B. K. BOOM

a typo foliis argenteo-salmoneis differt.
Type in Rijksherbarium te Leiden, coll. Boom no. 33763.

Sedert enige jaren treft men op verscheidene kwekerijen en collecties in Nederland, België en Engeland een bizonder fraai gekleurde vetplant aan, die zeer de moeite waard is te kweken. Het is ongetwijfeld een bonte vorm van *Sedum rubrotinctum* CLAUSEN (= *Sedum guatemalense* Hort.) en we hebben hier te doen met een periclynaal-chimaere, die vermoedelijk als een knopmutant is ontstaan. De opperhuid van deze plant bevat geen bladgroen en is dus geheel doorzichtig; de eigenaardige zalmkleurige tint ontstaat, doordat het groen en rood van de onderliggende lagen door de opperhuid heenschijnen. De witte opperhuid verleent de bladen een zilverachtige glans.

Deze cultivar kan niet van blaadjes gekweekt worden zoals we bij dit type gewend zijn te doen. Stekken we nl. een blad, dan komt de okselknop tot ontwikkeling en omdat deze gewoonlijk wordt gevormd uit de dieperliggende lagen, is het plantje, dat hieruit groeit normaal, groen met rood; soms ook evenwel wordt deze okselknop gevormd uit de opperhuid en dan ontstaat een plantje, dat geheel verstoken is van bladgroen en dus geen levensvatbaarheid bezit. Ook kan het voorkomen, dat een knop juist op de grens van opperhuid en onderliggend weefsel ontstaat en dan krijgen we een plantje, dat gedeeltelijk groen, gedeeltelijk wit is.

Bij stekken zijn we dus aangewezen op gehele scheuten en wanneer men nauwkeurig werkt, kan men kleine stukjes stengel wel zodanig snijden, dat deze wortelen en goede plantjes leveren.

Periclynaal-chimaeren zijn niet zeldzaam; vele bontbladige houtgewassen behoren hiertoe; bij de algemeen bekende *Acer negundo* cv. *'Variegatum'* vindt men aan één boom naast takken met normaal wit gerande bladen, ook takken waaraan de bladen geheel groen of geheel wit zijn. Bij deze planten zijn de bladranden wit, omdat de bladen vlak langs de rand vaak maar twee cellagen dik zijn; maar bij onze Sedum is dit anders, daar zijn de bladen vrijwel rolrond en kan er geen witte rand ontstaan.

Sedum rubrotinctum CLAUSEN is bij kwekers en liefhebbers meer bekend als *Sedum guatemalense;* deze naamsverwisseling is ontstaan in 1930,

toen E. WALTHER onze plant abusievelijk als *S. guatemalense* determineerde (zie Cactus and Succ. Journ. **2**, 455, 1930), doch deze fout werd in 1948 hersteld door CLAUSEN (zie Cactus and Succ. Journ. **20**, 79, 1948), die kon aantonen, dat *Sedum guatemalense* HEMSL. niet dezelfde plant is als die, welke

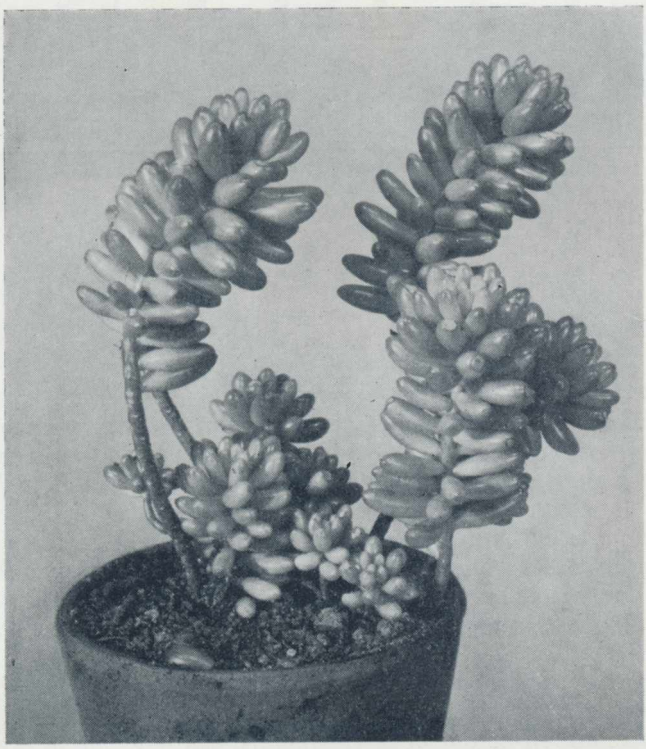

Sedum rubrotinctum Clausen cv. *'Aurora'*
foto: I.V.T., Wageningen.

bij ons onder die naam in cultuur is. Hij gaf daaraan nu de naam *Sedum rubrotinctum* naar de typische rode kleur van de bladen. Helaas is deze naam nog steeds niet ingeburgerd.

De herkomst van *Sedum rubrotinctum* is niet bekend; vermoedelijk is het een Mexicaanse soort met een zeer klein verspreidingsgebied, waardoor men de plant nog steeds niet heeft kunnen terugvinden. *Sedum rubrotinctum* is een van de meest gekweekte succulenten; om de bruinrode kleur is deze zeer geliefd en het is bekend, dat soms stoffen aan de grond worden toegevoegd om de intensiteit van de kleur te verhogen.

De hier besproken en afgebeelde plant heeft een merkwaardige tint; al is deze kleur minder opvallend dan bij het type, in collecties en ook in schalen lijkt het me toch een grote aanwinst. De naam *'Aurora'* (Morgenstond) leek me geschikt, daar deze acceptabel is in vele talen en ook wel enigszins op de frisse kleur de aandacht vestigt.

Summary :

Described is a cultivar of *Sedum rubrotinctum* CLAUSEN (syn. *Sedum guatemalense* Hort., not of HEMSL.) with leaves of an attractive salmon colour and a silvery tinge. Because leaf-cuttings give green, white or mixed plants, we may conclude that it is a periclynal-chimaera of which the epidermis contains no chlorophyl as found in trees with leaves margined with white or yellow. The green and red colour of the tissues which are situated deeper, come through the transparant epidermis and cause the distinctive colour.

Een liter azijn voor onze cactussen!!

door W. GOEMAES.

In de loop van drie jaar hoorde ik er tweemaal over spreken, telkens op een bijeenkomst van fellowleden van de I.O.S. Eenmaal heb ik er over gelezen in een persoonlijke brief van de heer A. V. Fric. Het geval scheen mij bijzonder interessant. Zonder het fijne van de zaak te weten of te kennen, ging ik over tot enige practische proeven, samen met een paar vrienden.

Waarover het dan wel gaat? Wel, de heer A. V. Fric, uit Praag, beweerde voor de oorlog dat er geen zelfsterile cactussen zijn. Voorwaar een gedurfde uitlating. Men zou dus zaad kunnen winnen van om het even welke cactus, zelfs al heeft men van de soort maar één exemplaar en zelfs dan nog, als de plant zelfsteriel is !

Volgens A. V. Fric kan men een cactus zelf bevruchten als de omgeving maar zuur genoeg is. Naar het schijnt verwekte hij in zijn kassen een soort damp, die, zoals de ooggetuige persoonlijk aan mij vertelde, zeer sterk naar azijn rook. Daarna nam hij zijn penselen en begon te bevruchten.

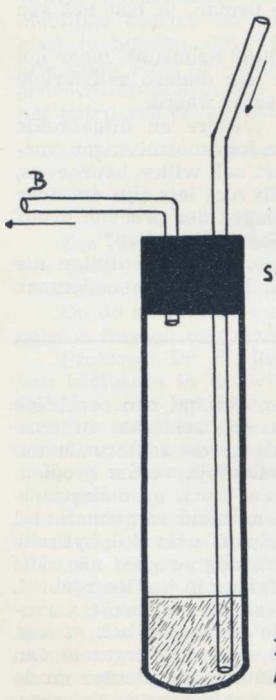

Volgens de inlichtingen van A. V. Fric lukte het altijd. Jammer genoeg weten wij nu niet meer wat Fric precies gebruikte of deed. De zure omgeving moet iets te maken hebben met de pH van het stuifmeel en van de stigmalobben van de stamper. Het is dus een kunstmatige bevruchting waarmede we te doen hebben.

Hoewel men mij mededeelde dat de resultaten maar pover zouden zijn, was ik koppig en deed toch proeven.

Ik maakte een eenvoudig toestelletje zoals afgebeeld op bijgaande schets. Een glazen proefbuisje van ongeveer 4 cm ∅ en 12 cm lengte. De afmetingen spelen eigenlijk geen grote rol. Een doorboorde kurkenstop past juist op de proefbuis. Door deze stop gaan twee gebogen glazen buisjes, het ene tot op de bodem van de proefbuis, het andere komt maar even onder de stop uit. In de proefbuis deed ik ongeveer 20 cc sterk verdunde azijnzuur. Gewone tafelazijn is haast voldoende. Langs het mondstuk, op de tekening aangegeven met de letter M, blies ik in de proefbuis, mijn adem ging door de hoeveelheid azijn en verliet de proefbuis langs de opening B. Mijn adem, of de lucht die ik er door blies was aldus geladen met azijnzure dampen. (Oppassen want *onverdund* azijnzuur is een gevaarlijk goedje). De opening B hield ik zo dicht mogelijk bij het stuifmeel en de stamper die ik wou bevruchten. Dit gebeurde hoofdzakelijk op één en dezelfde bloem. Enkele seconden blazen, de bloem ruikt dan al lekker naar azijn, nam ik mijn penseeltje en ging over tot de zelfbestuiving... En dan maar wachten. En werkelijk het lukte, ten minste er kwamen vruchten. Jam-

mer genoeg niet bij alle cactussen. De andere vrienden, die deze proeven namen, met oplossingen waarvan de zuurgraad verschilde met die welke ik gebruikte, hadden geen succes. Daar we hier volledig in het duister tastten was het resultaat dus louter toeval. Zelf gebruikte ik haast gewone tafelazijn en deed mijn proeven hoofdzakelijk op Rebutia's. Gymnocalyciums gaven geen zaad, Mammillaria's evenmin op een enkele uitzondering na.

Ook bij Lobivia's en verschillende Rebutia's mislukte het. Tien van de honderd, of misschien nog minder, van de gemaakte proeven gaven goede resultaten.

Ik bekwam echter op deze manier zaden van de volgende planten: *Digitorebutia haeffneriana, Mediolobivia aureiflora var. herlingiana(?).* Drie verschillende, nog onbenaamde, geelbloeiende Rebutia's, waarschijnlijk zijn het variëteiten van *Rebutia marsoneri. Rebutia sieperdaiana* (en niet de *Rebutia senilis var. kesselringiana* die men dikwijls abusievelijk als *Rebutia sieperdaiana* aantreft in verzamelingen), en last but not least: zaden van *Cylindrorebutia auranitida* en *Cylindoreb. einsteinii.*

Ik heb natuurlijk al deze zaden gezaaid.... en ze kwamen uit ook. Allemaal, behalve *Cylindrorebutia einsteinii.*

Hierbij moet ik evenwel aanhalen dat ik o.a. de zaden van *Digitorebutia haeffneriana, Cylindrorebutia auranitida* en alle zaden van *Cylindrorebutia einsteinii* zaaide een paar dagen na het oogsten, om toch maar zeker vers zaad te hebben. Deze eerste onmiddellijke zaaiing gaf echter geen enkel resultaat. De andere helft der zaden liet ik ongeveer twee maanden liggen alvorens ze te zaaien. Na deze twee maanden lukte het echter wel. Nu heb ik o.a. een stelletje zaailingen staan van *Cylindrorebutia auranitida,* alsook van alle andere hiervoor vermelde soorten. Spijtig was het zaad van *Cylindrorebutia einsteinii* bij de eerste zaaiing opgebruikt. Het is dus enkel van deze laatste soort dat ik geen zaailingen heb. Let echter wel op, ik had er vruchten van en zaden ! Het zaaien onmiddellijk na het oogsten is denkelijk noodlottig geweest. Het is een leer voor de volgende keer. Ik deed natuurlijk nog proeven op tientallen andere planten, maar er werden geen zaden gezet. Ook de *Chamaecereus silvestrii* wilde geen zaden geven.

Of de resultaten de moeite waard zijn, deze proeven te nemen, ik laat het aan u hierover te beslissen.

Ik gebruikte slechts een twintig kubieke centimeter verdund azijnzuur, maar het stelletje zaailingen van *Cylindrorebutia auranitida,* en dat der andere zelfsteriele soorten van Rebutia's, is mij persoonlijk wel een hele fles azijn waard.

Volgende zomer ga ik natuurlijk weer beginnen met verdere en uitgebreide proeven. Men moet echter altijd goed opletten dat men geen kruisbestuivingen verricht, anders zijn de resultaten van geen belang. Leden, die het ook willen beproeven, wens ik veel succes en een massa mooie zaailingen, of zou dit niet iets zijn om door de fellow-leden van de I.O.S. gezamenlijk te doen en de uitslagen der proeven eventueel in groepsverband te bespreken en misschien later bekend te maken?

Ik wil hier nog even de aandacht vestigen op het volgende: de resultaten die we zullen boeken zijn toch maar weer eens te danken aan het knappe onderzoek van de Tsjech Alberto V. Fric.

UIT TIJDSCHRIFTEN.

Het mei-nummer van „Kakteen und andere Sukkulenten" brengt een prachtige afbeelding van *Hoodia currori* Decaisne. Hoewel Hoodia's vrij zeldzaam in onze verzamelingen voorkomen vertelt de schrijver dat Hoodia's in de zomermaanden zich goed op een stapeliaonderstam laten enten en vrij gemakkelijk verder groeien

Willy Cullmann neemt het op om cactussen hoog te enten, d.w.z. op onderstammen van een meter en hoger. De resultaten er van zijn, aan de hand van een aantal afbeeldingen, fantastisch te noemen. Clarence Kl. Horick schrijft over epiphytische cactussen en noemt *Bonifazia quezaltica,* waarvan tot nu toe, nog zo goed als niets bekend was. W. Fricke uit Essen vertelt over de roet- en stofplaag in het Roergebied. Ondanks deze plaag gelukt het menig liefhebber in die streek er een mooie verzameling cactussen te kweken met behulp van goed sluitende ramen op bak of kas. De voedingsvraagstukken worden behandeld door W. Simon, en gaan vergezeld van een aantal goede foto's. G. Frank breekt een lans voor de winterharde planten en de koude overwintering van cactussen. *Pediocactus simpsonii,* Echinocereus, Eriosyce, *Trichoc. chilensis* en vele andere hebben zonder schade de winter van 1957-'58 doorgemaakt in een onverwarmd vertrek, waar de temperatuur niet veel hoger was dan buiten. Hoofdzaak is: droog overwinteren.

Bewortelen van stekken en nog wat

Op bezoek bij liefhebbers en op ruilbeurzen krijgt men nog al eens stekken; ook komt het voor, dat een plant door wortelrot of wortelluis zijn wortels heeft verloren en als stek moet worden behandeld. Het probleem van het nieuw bewortelen doet zich dan voor. Sommige cactussen als Opuntia's, Echinopsissen, Mammillaria's en entonderstammen als *spachianus* e.d. bewortelen gemakkelijk, andere zijn in dit opzicht moeilijker.

De beste resultaten heb ik met turfmolm. De planten staan bij mij in potten, die in het tablet van de kas in turfmolm staan ingegraven. De stekken worden nu, na goed opgedroogd te zijn eenvoudig tussen de potten in het tablet gezet en vormen hierin, als zij eenmaal op gang komen, een zeer uitgebreid en krachtig wortelgestel. Soms lukt dit niet spoedig, maar men moet desnoods een paar weken of maanden geduld hebben.

Lukt het zo niet, dan wil het vaak wel met water lukken. De stek wordt in een glazen potje met water in het tablet gezet, zodat de onderkant van de stek juist het water niet raakt, als bij hyacintenbollen, over pot en plant heen wordt een plastic zakje gestulpt en met een elastiekje om de pot bevestigd. Men kan dan tevens de wortelvorming mooi waarnemen.

Vanzelfsprekend is het jaargetij van belang; een cereusstek, soort mij onbekend, met verdroogde luchtwortels weigerde in de winter hardnekkig wortels te maken; nu, in mei gaat het vlot.

Ik had het over geduld. Hebben wij dat wel voldoende ? Als men cactussen zaait of stekken bewortelt, heeft men vaak veel geduld nodig voor de planten een redelijke grootte hebben, resp. beworteld en weer aan de groei zijn. Het wordt dan verleidelijk, ze maar te enten en als men zo eens in liefhebbersverzamelingen rondkijkt staat men versteld over het grote aantal geënte planten, dat het toch op eigen wortel voortreffelijk doet. Moeten wij het enten niet bewaren voor enkele zeer moeilijke soorten en b.v. cristaten, die trouwens soms ook op eigen wortel zeer goed te houden zijn ? Ik voor mij zie liever een misschien dan wat langzamer groeiende plant op eigen wortel dan een snel groeiend en vaak gedeformeerd wangedrocht op andermans voeten en ik heb ervaren, dat, als men maar geduld heeft, het enten zelden werkelijk nodig is.

Dr. H. VAN BEEK.

Grasheuvel 1958

Een zeer groot aantal liefhebbers uit de vereniging, waaronder bekende gezichten, doch ook vele nieuwe leden, hebben genoten van de gehouden voordrachten en schitterende kleurenopnamen getoond op de Grasheuvel, 26 en 27 april 1958.

Op de eerste dag waren naar schatting 80 personen aanwezig, 60 leden van Succulenta hebben overnacht in dit bij uitstek zo geschikte conferentieoord.

Professor Dr. W. Rauh sprak over Peru, toegelicht met prachtige kleurenfoto's van cactussen in de wildernis, echter ook werd met woord en beeld een indruk gegeven over het leven en de gewoonten der Indianen. Daarna sprak de heer W. Andreae uit Bensheim en liet ons met unieke kleurendia's planten zien uit zijn verzameling. De aanwezigen waren zeer enthousiast en als doorgewinterde cactusliefhebbers moeten wij erkennen, dat nog maar zelden zulk prachtig kleurenmateriaal vertoond is.

Zondag bezochten wij de verzamelingen van de heren Buining en Rubingh, interessante collecties, die de moeite waard zijn, meerdere malen te bezien. In de middag „Vragen uit de praktijk", door de heer Bonefaas op kundige wijze geleid.

Met enkele bezoekers spraken wij over deze bijeenkomst. Mevrouw De Lange-van Aalderen uit Bilthoven bezocht voor het eerst de Grasheuvel. Haar enthousiasme kende geen grenzen. Vol lof was zij over de voordrachten en de organisatie van de gehele bijeenkomst. De komende jaren wordt zij beslist een bekend gezicht op deze conferentiedagen. De heer Poelakker uit Hengelo was ook bijzonder te spreken over hetgeen geboden werd. De bijeenkomst had zijn verwachtingen overtroffen. Hij roemde de prettige en gezellige sfeer, die heerst op deze samenkomst. Niet alleen deze bezoekers, maar ook de overige deelnemers warens eensgezind van oordeel, dat deze bijeenkomst als een topconferentie kon worden beschouwd.

J. G. v. B.

Een praktikus aan het woord....

II.

HET KWEKEN VAN SUCCULENTEN IN DE KAMER

Verreweg de meeste liefhebbers zijn aangewezen op kamercultuur, dus willen wij dit „probleem" als eerste onderwerp na onze inleiding aansnijden. Veel is over dit onderwerp reeds geschreven, misschien nog meer elkaar netjes nageschreven, maar gezien de vele mislukkingen, die het gevolg zijn van onwetendheid of onervarenheid, zullen wij trachten enkele van de grondbeginselen duidelijk te maken.

Stellen wij ons voor dat de lezer pas met deze hobby begonnen is, dan is de gang van zaken meestal als volgt: Links en rechts worden plantjes gekocht, meestal in een – voor kamercultuur – te kleine pot, stekjes en zeer jonge zaailingen worden verkregen en dit alles staat keurig op een rijtje op de vensterbank. Soms heeft men de namen bij de planten, meestal echter niet, zodat men niet in staat is, zelfs al heeft men de beschikking over een goed handboek, om na te gaan, welke verzorging ieder der planten afzonderlijk vereisen. Nog al te veel heerst de mening dat men een groep succulenten uit diverse geslachten bestaande, volgens één recept kan behandelen !

SOORTENKEUS BELANGRIJK

Punt één is dus: weet wat u zich aanschaft en verlang bij iedere plant ten minste de juiste naam, of tracht deze bij meer ervaren liefhebbers te weten te komen. Wij bedoelen hier niet mee te zeggen dat het van belang is om van bepaalde planten, waarvan in de loop der jaren door kruising of ook wel door variatie binnen de soort een een oneindig aantal vormen is ontstaan, de juiste soort of variëteitsnaam te vinden, dat is voor latere zorg. Maar wel moeten wij weten of wij met een Lobivia, een Opuntia of een Haworthia te doen hebben.

Wij wezen er reeds op dat de behoeften van succulenten onderling soms zeer verschillend zijn, zodat de kennis van de geslachtsnaam tenminste al enige houvast biedt ten opzichte van de cultuur. Overigens is zelfs dit begrip nog vrij vaag, want binnen verschillende geslachten vindt men soms nog vrij uiteenlopende cultuureisen. Hierop komen wij later, bij de bespreking der planten, terug.

Wat is het gevolg als men keurig op een rijtje een aantal planten heeft staan die men aangeschaft heeft omdat men ze mooi, zeldzaam of interessant vond, maar niet voldoende kent ? De een krijgt te veel water, de ander te weinig. Een plant waarvan men alleen goede groei kan verwachten bij een maximum aan zonlicht staat te donker en een plant die beter voor een niet al te zonnig venster groeit, staat de gehele dag te blakeren in de zon.

Wij willen geenszins een lans breken voor specialisatie, omdat wij als liefhebber zelf te veel interesse hebben voor de succulenten in de uitgebreidste zin des woords, maar het betekent niet, dat wij bij het bijeenbrengen van een collectie niet de nodige beperking zouden willen aanraden. Men moet al naar gelang van de standplaats zijn soorten kiezen, zodat onverschillig onder welke omstandigheden men zijn planten kweekt, de meest

geschikte planten bijeengebracht worden. Het is natuurlijk niet zonder meer uit te maken, welke planten bij voorbaat succes verzekeren, want het is niet slechts een kwestie van standplaats, maar ook, en zeker niet in de laatste plaats, één van ervaring en goede verzorging door de eigenaar.

Wij willen er dus nogmaals met de meeste nadruk op wijzen, dat men zijn verzameling opbouwt uit soorten die hun geschiktheid voor kamercultuur hebben bewezen.

BAK- OF POTCULTUUR ?

Het tweede belangrijke punt is of de planten ieder afzonderlijk gekweekt moeten worden, of meerdere bij elkaar in bakken of schalen. Planten zoals Phyllocactus, Zygocactus, Rhipsalis, Rhipsalidopsis en Schlumbergera worden vanwege hun afwijkende cultuur van de overige succulenten steeds afzonderlijk in potten gekweekt. Ook de ultrasucculente vetplanten moet men niet combineren met andere succulenten, al moeten deze wel het liefst in bakken gekweekt worden, maar dan ook slechts die soorten bij elkaar die dezelfde cultuur verlangen. De beginnende liefhebber ontraden wij ten sterkste om zonder de nodige ervaring met deze groep te beginnen. Voor het overgrote deel der succulenten zouden wij bakcultuur ten sterkste aanraden.

ARTISTIEKE WAARDE

Belangrijke voordelen van deze bakcultuur zijn : Men kan combinaties maken met succulenten die in habitus sterk contrasteren, zodat deze bakken ook het artistieke gevoel van de bezitter meer zullen bevredigen. Van belang is dat de behandeling van deze in een bak geplante succulenten in grote lijnen ongeveer dezelfde is. Door goede combinatie zijn de mogelijkheden dikwijls toch groter dan bij potcultuur, omdat men planten, die niet te felle zonneschijn verdragen, aan de binnenzijde van de bak kan planten, zodat zij min of meer beschaduwd worden door andere hogere soorten. Men kan bij kwekers en handelaren opgemaakte bakken in diverse afmetingen kopen, maar veel interessanter is het om zelf deze bakken op te maken. De kleinere bakjes worden meestal in massa opgemaakt en hebben slechts tijdelijke waarde omdat teveel plantjes in een te kleine bak samengedrongen worden. De groei in een bak is meestal beter dan in een pot zodat al spoedig de sterkere planten de zwakkere verdringen. Bij het aanschaffen van bakken kan men zijn persoonlijke smaak volgen wat de kleur en vorm betreft, eventueel aangepast aan 't interieur van het huis. De effen witte, grijze en zwarte bakken vinden wij het mooist en passen vrijwel bij iedere woninginrichting. De sterk gekleurde donkergroene bakken zijn o.i. minder geschikt. Het mooist zijn ongetwijfeld de artistieke met de hand gevormde bakken, maar deze zijn nogal prijzig, waardoor men ze jammer genoeg nog weinig aantreft. Langwerpige bakken zijn met het oog op de plaatsruimte geschikter dan ronde schalen.

(Wordt vervolgd) J. C. VAN KEPPEL.

De pH van de grond voor Gymnocalyciums

Wanneer we de verschillende cactusboekjes doorsnuffelen, lezen we herhaaldelijk, dat we bij het gereedmaken van de grond een handje kalk op een emmer aarde moeten toevoegen. Hoewel ik dat zelf veel gedaan heb, was mijn ervaring dat zulks toch niet geheel juist was, om, zonder de juiste zuurgraad van de grond te weten, er maar kalk aan toe te voegen.

Om de pH van de grond vast te stellen heb ik gedurende vier jaar de zuurgraad van de grond met opzet verlaagd door toevoeging van kalk bij een groep Gymnocalyciums. Deze planten stonden in een gedeelte van een tablet, in een grondbodem van plm. 25 cm. De grond bevatte een zuurgraad van pH 7,2.

De groei was dit jaar, 1956, zeer slecht, van bloeien was ditmaal bijna geen sprake, vooral bij de wortelechte planten. Enkele op *Trichocereus spachianus* geënte planten deden het goed, hoewel de bloei niet zo overdadig was.

Hoewel ik niet een oordeel wilde vellen over de resultaten van één proef, besloot ik in het voorjaar van 1957, de wortels eens aan een onderzoek te onderwerpen. Ik kwam al gauw tot de ontdekking dat de wortels van de geënte planten goed gezond waren in tegenstelling met die van de niet geënte Gymno's. Vrijwel alle haarwortels ontbraken, al wat er over was waren stompjes van de wortels van plm. 7 cm lang, welke bovendien bezet waren met langwerpige rode strepen, welke veel weg hadden van het „vuur" bij Amaryllis. Twee planten, hybriden van *multiflorus*, waren geel geworden, de een helemaal, de ander op de groeitop.

Door de goede medewerking van dr. De Boer werd de grond op een pH gebracht van 6,8. Het resultaat was dat de planten aan het eind van dit jaar er veel beter aan toe waren. De groei was goed, hoewel duidelijk te zien was dat de planten, welke aan het wortelgestel ernstig aangetast waren, veel later aan de groei gingen. De gele planten zijn veel groener geworden, de nieuwe groeipunt is echter weer bijna normaal. Verschillende planten bloeiden veel rijker, opvallend was de kleurverandering bij *Gymnocalycium mihanovichii*.

Mochten er soms Gymnocalyciums in uw verzameling zijn welke niet willen groeien of rode strepen vertonen op de wortels dan loont het beslist de moeite om het eens met een zuurder grond te proberen.

Bovendien viel het mij op dat bij een pH van 7,2 *Trichocereus spachianus* het nog best naar haar zin had, deze entstam reageert niet zo gauw. Ook een *Monvillea phatnospermus* van 4 jaar oud, groeide en bloeide vorig jaar voor het eerst met drie bloemen.

P. K. LENSSELINK.

Wat is dat voor een dier?

GROENE BLADLUIS — Dit insekt komt vooral bij de vetplanten voor en het is ons, wat haar gestalte betreft, voldoende bekend. Een bespuiting met Malatex, Hypnol, XL. ALL levert goede resultaten op. Met Gesafid of een ander DDT product bereikt men geen enkel resultaat bij de bestrijding van dit diertje.

De heer Hans Krainz schrijft....

De heer H. Krainz schrijft in „Kakteen und andere Sukkulenten": Naar aanleiding van het bericht betreffende mijn ongeval, kreeg ik van vele zijden een zeer groot aantal brieven en andere bewijzen van medeleven en de beste wensen voor een spoedig herstel. Deze belangstelling van heinde en verre heeft mij diep getroffen. Ik vind het buitengewoon jammer dat ik nog niet in staat ben alle briefschrijvers persoonlijk te bedanken en doe het door middel van het tijdschrift.

Het ongeval heeft zich als volgt toegedragen: Ondanks het feit dat ik op de juiste wijze op de „richtlijn" stond, werd ik door een autorenner aangereden. Ik werd op het voorstuk van de auto geworpen en sloeg er voorover weer af. Resultaat: beide onderbenen gebroken en twee wervelfracturen. Het linker been dat op twee plaatsen gebroken was, komt wel weer in orde. Het rechterbeen geneest niet zo snel omdat zich hier een infectie voordeed, bovendien zijn de pezen en spieren beschadigd. De genezing van de laatste wond zal door een operatie aan de rechtervoet vermoedelijk in orde komen. Ook wij wensen de heer Krainz een algeheel herstel toe.

Firma K. EDELMAN

Specialiteit Cactussen en andere Vetplanten. Grote voorraad.

UITSLUITEND GROOTHANDEL
WHOLESALE ONLY

Handelskwekerij - Reeuwijk - Tel. 334

BERICHT VAN DE REDACTIE.

Inzenders van kopij — met uitzondering van nieuws uit de afdelingen — worden verzocht het lopende jaar niets meer te zenden. De voorraad is zo groot dat het niet mogelijk is om alle artikelen dit jaar te plaatsen. Het voorkomt wachten en... ergernis. Bewaar uw artikelen dus tot het volgend jaar.

Nieuws uit de Afdelingen

ARNHEM EN OMSTREKEN.

Op zaterdag 10 mei j.l. hebben we in Nijmegen de collecties van broeder Aquilas c.s en de heer Boers bezichtigd. Van beide bezoeken hebben we zeer genoten. We zijn allen die ons ontvangen hebben dankbaar voor hetgeen zij ons geboden hebben, speciaal de broeders van Jonkersbosch.

De juni-vergadering hopen we te houden in *Bennekom* en wel op donderdag 19 juni a.s. We vertrekken uit Arnhem om *half acht* vanaf het station. Het eerste gedeelte van de vergadering wordt gehouden ten huize van de hr W. Ruisch, Brinkstraat 49, Bennekom. Na de pauze gaan we naar de woning van de heer Esmeijer waar we de vergadering voortzetten.

J SCHUT.

DORDRECHT en OMSTREKEN.

Op 11 juni wordt een dia-avond gehouden in het K.A.B.-gebouw, Doelstr. 9. Aanvang 19.30 uur.

Op de laatst gehouden vergadering werd een vraag- en antwoordspel gehouden. De vragen waren over het algemeen iets te moeilijk, maar hier hebben we weer uit kunnen leren voor een volgende maal. De nieuwere leden kwamen toch goed uit deze wedstrijd naar voren.

De eerste prijs, een bloeiende Rebutia ging naar de heer Kooy; twee 2e prijzen waren voor de heren van Bree en van de Ruit, bestaande uit drie 2-jarige Mammillaria zaailingen.

Tot ons genoegen hebben we wederom een nieuw lid in kunnen schrijven, nl. de heer G. v. d. Laan, van Schoutenstr. 8. Dordt. Hartelijk welkom!

We willen de leden aanraden om eventuele onbenaamde planten op de a.s. bijeenkomst mede te brengen. Dan zullen we trachten met medewerking van onze spreker van deze avond de planten op naam te krijgen.

Op deze avond wordt wederom een grote plantenverloting gehouden. Probeer bij deze gelegenheid uw verzameling uit te breiden door het kopen van loten.

Leden, die iets willen kopen of verkopen kunnen dit bekend maken in ons afd. nieuws. Opgave hiervan bij de red. of secretaris van de kring.

De heer Noltee heeft de redactie van het afdelingsnieuws van de heer Dentinger overgenomen.

Secr. A. DENTINGER.

GOOI- EN EEMLAND

De vergadering op 13 mei 1958 werd bezocht door 10 leden, door de voorzitter hartelijk welkom geheten. Na voorlezing werden de notulen goedgekeurd. De voorzitter gaf daarna een verslag van de Grasheuvelbijeenkomst. De afd. Gooi- en Eemland was op deze bijeenkomst goed vertegenwoordigd, er waren 9 leden, van wie 3 met echtgenoten.

Bezoekt de Algemene Vergadering op 14 Juni te Antwerpen

(Zie voor bijzonderheden Succulenta no. 5, pagina 64)

Freek Hoogvliet Speciaal adres voor: **Cactussen en Vetplanten**

MAASDIJK (3 km vanaf Maassluis)

Oostelijke Slag 7, Tel. 01745-732

Zaterdag 10 mei werd een excursie met 10 leden gehouden naar het Westland. Eerst bezochten wij de kwekerij van de heer Hofland en daarna de nieuwe kwekerij van de heer Hoogvliet te Maasdijk. Het was een interessante middag en de meeste leden kochten mooie plantjes.

Besproken werd nog de vertegenwoordiging in het hoofdbestuur en de afvaardiging naar de Alg. Vergadering. De afdeling koos de heer Rubingh als vertegenwoordiger en afgevaardigde. Na de pauze nodigde de voorzitter de heer Nonnekens uit het tweede deel van de dia's te vertonen van de in het vorig jaar gehouden vacantiereis. De heer Nonnekens vertoonde de plaatjes terwijl mevr. Nonnekens deze van commentaar voorzag. Na afloop van de zeer onderhoudende reportage bedankte de voorzitter mevrouw en de heer Nonnekens hartelijk voor het gebodene en sloot de vergadering.

De volgende vergadering zal worden gehouden op dinsdag 10 juni 1958 te 19.45 uur in Hotel Santbergen, Noorderweg 1 te Hilversum. Agenda: opening, notulen, plantenkeuring, rondvraag en sluiting. B. WALET, secr.

GRONINGEN EN OMSTREKEN.

Nadat de vergadering van 4 mei j.l. door de voorzitter was geopend heette deze de twee nieuwe leden hartelijk welkom. De notulen werden vervolgens door de secretaris voorgelezen en goedgekeurd. Als vertegenwoordiger van onze afdeling zal onze voorzitter, de heer Eilander, de Algemene Vergadering te Antwerpen bijwonen. In het vervolg zullen mededelingen aan de leden van onze afdeling niet meer per briefkaart, maar door een berichtje in Succulenta worden bekend gemaakt. Verder werd besloten een kleine propagandatentoonstelling in Assen te houden.

Vervolgens vertelde Dr. de Boer, in wiens woning deze vergadering plaats vond, interessante bijzonderheden over Sedum rubrotinctum en zijn var. „aurora", Euph. obesa, Bylia cana, Lithops salicorne en terricolor. Hierna volgde een bezoek aan de bekende mesemkas van dr. de Boer, waarbij menige verzameling met enige aardige planten werd verrijkt. Tussen dit alles door zorgde mevrouw de Boer voor koffie met een koekje, zodat de voorzitter, na dr. de Boer en mevrouw de Boer hartelijk te hebben bedankt voor het gebodene, op een geslaagde vergadering kon terugzien bij het sluiten hiervan.

H. BULT, Secretaris.

Te koop gevraagd

elke hoeveelheid van:

ARGYRODERMA,

CHEIRIDOPSIS,

GIBBAEUM,

LITHOPS,

PLEIOSPILOS e.d.

Brieven onder nr. 50, aan de redactie van dit blad.

HAARLEM EN OMSTREKEN.

De maandelijkse bijeenkomst zal gehouden worden op donderdag 26 juni a.s. in het Ned. Hervormd Jeugdhuis, Schoterweg 83, Haarlem. Noteer deze datum!

CHR. MEIJER, Secr.esse.

ZAANSTREEK

De volgende vergadering zal gehouden worden op donderdag 26 juni a.s. ten huize van mevrouw A. H. Bakker-Langenberg, Lagedijk 194, Zaanstreek. Aanvang 8 uur. Aangezien dit de laatste vergadering is vóór onze Jubileumtentoonstelling is aller opkomst dringend gewenst! Verder is er ditmaal weer een plantenruilbeurs.

Op zaterdagmiddag 21 juni a.s. is er een excursie naar het Cantonpark te Baarn, waar de kassen en de botanische tuin bezichtigd zullen worden. Vertrek per trein om 13.40 uur uit Zaandam.

Secr. E. J. HELDERMAN.

Ruil- en Verkoopaanbiedingen

TE KOOP GEVRAAGD: Een plant of stek van Echinocereus fitchii en Echinocereus sciurus. Aanbiedingen aan de heer E. T. CLAEYS, De Pintelaan 333, Gent, België.